

Head emadepäeva!

KESKKNÄDAL

Hind 0,78 €

ISSN 1406-9083

9 771406 908009

Ilmub aastast 1999

Nr 18 (897) 7. mai 2014

RAHVA POLIITIKALEHT

Kadri Simson: "Tahan Brüsselis edendada Eesti elu."

Riigikoguliige ja Keskerakonna aseesimees, Riigikogu Euroopa Liidu asjade komisjoni liige ja Kesksfraktsiooni esimees Kadri Simson ütleb väga kiired ajad olevat – „rutt rattais ja kiirus kodarais“, nagu sõnatakse. Ainuüksi maikuus käib ta koos oma meeskonnaga kohtumistel neljakümnes Eesti linnas ja vallakeskuses.

Intervjueerinud
GRETE NAABER
Pärnu ajakirjanik

Euroopa Parlamendi (edaspidi EP) valimisi on nimetatud ka titaanide heitluseks – üle Eesti on ju vaid üks valimisringkond ja Euroopasse pääseb 88 kandidaadist kõigest 6.

Üks suur heitlus on aga mõnda aega seljataga – osalemine kandidaadina Pärnus linnapeavalimistel. Ehkki linna-

peaks Te ei saanud, oli kaalukauss üsna tugevasti naislinnapea kasuks. Mis kogemuse see heitlus andis? Pärnu linnapeaks pürgimine tuli mul südamest. Ja eks Brüsselisse minek tule samuti sellest, et otsin oma kohta. Seitse aastat Riigikogus on olnud mulle väga põnev ja mitmekesine aeg, aga töö opositsioonis on end minu jaoks mõnes mõttes ammendanud. Tõsi, Pärnu linnapeaks saamisest jäi mul väga vähe puudu. Ja kui ma oleksin täna Pärnu linnapea, siis poleks ma ka praegu Euroopasse kandideerinud.

Loe intervjuu lk 4-5

Foto: Urmi Reinde

Tark naine on Keskerakonnas!

Keskerakonna naiskogu seminar „Tark naine on Keskerakonnas!“ ja naiskogu aastakonverents on teisipäeval, 13. mail kell 17.00 Tallinna Õpetajate Maja Magistri saalis (Raekoja plats 14, III korrus).

Esinevad

- Riigikogu liige ja Keskerakonna juhatuse liige Ester Tuiksoo
- Keskerakonna naiskogu president Teresa Škaperina
- Otepää Lihatoöstuse Edgar juhataja, Aasta ema 2009 Maie Niit
- Paide linnavolikogu esimees, ettevõtja Kersti Sarapuu
- Pärnu tennisekeskuse rajajaid, Pärnu Aasta naine 2005 Erika Sonntak

Euroopa Parlamendi valimise Keskerakonna kandidaadid:

- Keskerakonna aseesimees ja Riigikogu Kesksfraktsiooni esimees Kadri Simson
- Politoloog, publitsist, Aasta missiooniinimene 2009 Kerstin-Oudekki Loone
- Riigikogu liige ja Keskerakonna juhatuse liige Mailis Reps
- Riigikogu liige ja Keskerakonna juhatuse liige Yana Toom

Naiskogu juhatuse aruanne, naiskogu presidendi ja juhatuse valimine.

Oodatud on Keskerakonna igast piirkonnast esindajad, kes soovivad osaleda naiskogu tegevuses.

Keskerakonna naiskogu KENA Erakonna büroo

JUHTKIRI

Üksikkandidaat
kui siil udus

TOOMAS PAUR
Võru linnavolikogu liige

Tüdimus erakondlikust poliitikast, protestisoov või lihtsalt mõni sümpaatne isik ahvatleb kergesti Euroopa Parlamendi valimistel häält andma üksikkandidaadile. „Uuringute“ tulemusena kuulutataksegi juba Indrek Tarandi naasmist Europarlament. Vaieldamatult on tegemist väliselt särava isiksusega, kuid tema tulemuslikkust Eesti riigile Euroopas veedetud aastate jooksul me ei näe. Seega oleks mõttekas mõelda ja küsida: mida reaalselt suudab üksikurijata nii üleeuroopalises kontekstis kui ka Eesti huvides Europarlamendis korda saata?

Poliitikat ja kevadet on omavahel korduvalt ja meeldejäädvalt paari pandud. 20. sajandi totalitaarses sotsialistlikus süsteemis sähvatas korraks „Praha kevad“. Mõni aasta tagasi puhkes verine „Arabia kevad“ islamimaades. Euroopa Liidu jaoks teeb seekord ilma „Ukraina kevad“, aga selle kõrval pulbitseb ka Euroopa Parlamendi valimiskavad. Hääletamistulemuste põhjal selgub, kes järgmisel viiel aastal Europarlamendis üht või teist maad esindab.

Kevaditi on inimesed teatavasti emotsionaalsemad. On ju eestlasedki tundeliselt laulnud „Maikuu, suur toomepuu, uhke ja õisi täis“, mille töid rahva südamesse Heli Lääts ja Leida Sibul. 1992. aasta Riigikogu valimistel Lõuna-Eestis kasutas seda laulu oma valimisreklaamis üks poliitilisi komeete Jüri Toomepuu.

Kuid poliitika üle otsustamisel ei tohi tunnete tulvas väheneda analüüsimisvõime ja reaalsustaju. Euroopa Parlamenti kandideerib kuuele saadikukohale 88 inimest. 16 neist tipp-poliitikasse pürgijatest on üksikkandidaadid. Üksikurijate enneolematult suur arv on tingitud Indrek Tarandi ülipopulaarsusest 2009. aasta Europarlamendi valimistel, kui ta kogus 25,8 protsenti häälte üldarvust. Nüüd tahab see „staar“

KESKMÕTE: Kui oma masendus- või pettumusmeeleoludes saadame Euroopasse üksikkandidaadi, on tagajärjeks veelgi suurem kibestumus.

Strasbourg'i, Brüsseli ja Luxembourg'i suunas uut lendu alustada. Kindlasti leidub neid, kes juba otsustanud anda hääle talle või mõnele teisele üksikurijale. Valijal tasuks mõelda selle valiku tagajärjele kogu Euroliidu, Eesti riigi ja kodaniku enda vaatevinklist. Demokraatlikus ühiskonnas teostavad riigipoliitikat erakonnad. Erakond ehk sarnaste vaadete inimeste kogum moodustab ühise ja üksteist toetava meeskonna. Erakondade edu sõltub tarkusest ja tahtest teha meeskonnatööd, sõltub arusaamisest, et ühtsus tagab sotsiaalse tugevuse, mis viib reaalse tegevuseni. Üksik hunt, kel erakondlik tagala puudub, ei saa endasse mitte kuidagi edasiviivat jõudu koondata ega oma valijate eest seista.

Püüan seletada spordi kaudu: mängib ükskõik kui andekas korv-, jalg- või võrkpallur üksi terve meeskonna vastu, kaotab ta paratamatult. Ta hüppab, lööb, servib – kuni oimetuna selili kukub. Jah, üksikkandidaadil võib suure õne korral paremini minna. Ta võib tõesti Euroopa Parlamenti pääseda. Aga valijatele jäävad tühjad pihud nagu siilile, kes multifilmis udusse sattus.

Kui oma masendus- või pettumusmeeleoludes saadame Euroopasse üksikkandidaadi, on tagajärjeks veelgi suurem kibestumus. Tarand ei kadunud ka eurosaadikuna üldsuse huviobjektiks, sest ta kandideeris Keskerakonna esindajana presidendiks. Samuti on ta teravmeelselt sõna võtnud erinevatel ühiskonnaeluteemadel. Mida teame ja mäletame aga selle mehe tegemistest Euroopa Parlamendis? Ei tule meelde... Üksikkandidaadi saamine Europarlamendi üsna marginaalne nähtus. Alates 1979. aastast, mil Euroopa Parlamenti valima hakati, on seal üksikurijatele kuulunud vaid 12 saadikukohta – ja üksinda valituks on osutunud kõigest 8 inimest, mis tähendab ühe isiku valimist mitmel korral.

„Euroopa Parlamendi valimised on seekord eriti olulised, sest järgmise viie aasta vältel tuleb taastada inimeste usk Euroopa Liitu kõikides liikmesriikides,“ rõhutab noor ja andekas tuleviku poliitik Oudekki Loone.

Kindlasti peaksid valimisealised Eesti kodanikud osalema Euroopa Parlamendi valimistel. Erakondadel on pikaajalised tegevusprogrammid, side oma liikmete, toetajate ja valijatega, ning kõige sellega kaasneb kohustus vastutada. Just seda me üksikkandidaadi puhul ei näe.

Iga Eesti riigi ees vastutustundlik valija leiab erakondade nimekirjadest endale vastuvõetava ja meelepärase poliitiku, keda oma häälega toetada ja aidata tal Euroopa Parlamenti pääseda.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Maripuu Tööinspeksiooni juhina – must huumor!

Aasta esimese kolme kuuga juhtus Eestis 987 tööõnnetust; täpsustamisel on 135 õnnetusjuhtumi asjaolud. Surmaga lõppes kolm tööõnnetust. 2013. aastal oli 4180 tööõnnetust, 20 neist lõppes surmaga. Mis toimub meie töökohtades? Miks riik ei märka töövõtjate hoolimatust ega nõua neilt turvalisust? Alles möödunud nädalal šokeeris avalikkust uudis, et Saku õlletehases hukkus Esko talu peremees Vello Eensalu. Liiga tihti kuuleme-loeme, kuidas ehitusmehed ja elektrikud invaliidistuvad või surevad tööõnnetuste tagajärjel. Näiteks lõppes surmaga õnnetus Tallinna kesklinna Gonsiori tänavas Hiltoni hotelli ehitusobjektidel, kui hukkus 48-aastane töömees.

Kui Eestil on liiklusohutuse kava, mille kohaselt peaks liikluses hukkunute arv viie aasta kokkuvõttes jääma alla 75, siis Tööinspeksioonil eesmärki püstitatud pole. 2014. aasta algusest Tööinspeksiooni juhtiva reformierakondlase Maret Maripuu (pildil) sõnul saab see ametkond vaid ennetada, teavitada, nõustada, koolitada.

„Inspeksiooni roll on eelkõige ennetava järelevalve tegemine ja teine oluline asi on tööõnnetuste uurimine,“ seletas Maripuu Delfile. „Kui võrrelda töötamist meil või mujal, siis pigem on töölt lahkumise põhjuseks palk kui konkreetset töötingimused,“ lisas ta.

Miks Maripuu, kelle küünilise hoolimatuse tõttu sotsiaalministrina jäid Eestis 2008. aasta lõpul umbes 7000 invaliidi toetust ilma ja pidid mitu kuud nälgima, pandi niivõrd vastutusrohke asutuse etteotsa nagu

Tööinspeksioon? Ta ei tohiks töötada riigiametis juhikohal. Kuid Eestis on kõik võimalik! On välja kujunenud perversne olukord, kus võimupoliitik ei anna oma tegudest aru mitte rahvale, vaid Reformierakonnale. Kui „Suur Partei“ lunastab ebaõnnestuja patud, saab „oravake“ avalikus ametis edasi õilmitseda. Maripuu teab ka ise, et tegelikkuses pole Tööinspeksiooni ennetustegevusest ja teavitusest mingit kasu. Tema enda Reformipartei on maksupoliitika ja elektrihinna jõhkra tõusu kaudu pannud keskmised ettevõtted raskesse majandusseisu. Ettevõtjail pole raha investeerida tööohutusse, ning pankroti vältimiseks püütakse kuidagi nina vee peal hoida.

Just Reformierakond soosib tööandjaid ja surub maha ametiühinguid, kes meie eeskujumaades Skandinaavias sunnivad seadusejõudu kasutades tööandjaid tagama tööohutuse. Maripuu valetab ka eestlastest töötajate Eestist lahkumise põhjuste kohta – lisaks kehvale palgale sunnib välismaale minema soov leida inimväärsemat töökeskkonda.

Maripuu pandi ametisse tegemaks katet Reformierakonnale, kelle räige poliitika tõttu leiab aset nõnda palju tööõnnetusi. Tööinspeksiooni juhi ülesandeks on seega ajada häma tööõnnetuste ja surmajuhtumite tegelikest põhjustest ning suunata avalikkuse pahameel ohututele pehmetele teemadele nagu tööstress ja palgalõhe. Või kas keegi on näinud mõnda vastutavat reformipoliitikut?

USA-d valitseb majanduseliidi tahe

Princetoni ülikooli professor Martin Gilens ja Northwesterni ülikooli professor Benjamin I. Page avaldasid uurimuse, mis tõestab, et tegelikult valitseb USA-d rühm ülikõikaid ja mõjuvõimsaid isikuid – majandus- ja ärihuve esindaval eliidil on suur mõju sellele, milliseks kujunevad USA valitsuse poliitilised otsused, vahendab BBC. Tavakodanikud ja lai rahvahulki esindavad organisatsioonid mõjutavad USA valitsuse poliitikat vähe või praktiliselt üldse mitte.

Kaks professorit jõudsid niisugustele järeldustele pärast seda, kui olid üle vaadanud aastatel 1981–2002 toimunud 1779 avalikku poliitikat käsitletud rahvaküsitluse vastused, mida liigitati vastavalt vastajate sissetulekutasemele. Seejärel tehti kindlaks, kui sageli konkreetsete sissetulekutasemetega vastajad ja huvigrupid nägid oma poliitilisi eelistusi ellurakendununa. Poliitikamuudatus, mis pälvis majanduseliidilt vähest toetust (1/5 eliidist), leidis rakendust 18% juhtudest. Samas poliitikamuudatus, mida toetas majanduseliidi enamus (4/5), leidis rakendust 45% juhtudest.

Uuringu autorite sõnul isegi juhul, kui USA kodanike enamus ei nõustu eliidi huvidega, jääb eliidi tahe enamasti

peale. Professorid toovad välja, et kuna USA poliitiline süsteem põhineb tugeval *status quo* l, ei saa isegi valdav osa poliitilisi muudatusi nõudvast USA ühiskonnast üldjuhul oma tahtmist. Uurimistulemusi arvestades tuleb Gilensi ja Page'i sõnul tõsiselt kahtelda, kas USA-s on tegemist demokraatliku ühiskonnaga.

„USA demokraatia on pettus. Pole tähtsust, et USA-d juhtivad ja meediakanaleid omavad oligarhid püüavad kõigest väest näidata Ameerikat demokraatliku riigina. Oma olemuselt sarnaneb USA Venemaa jt kahtlase väärtusega „demokraatlike“ riikidega. Varem meie riik polnud selline, aga nüüd on seda kindlasti,“ nendib Eric Zuess USA pahempoolses väljaandes *Counterpunch* uuringutulemusi kommenteerides.

Kesknädala hinnangul võiks USA moraalijutlustava „maailmapoliitiseiniku“ rollist tagasi tõmbuda. Olukord superriigi demokraatiaga peab olema ikka väga hull, kui nende oma professorid häirekella löövad. Seega USA-l puudub legitiimsus öelda Venemaale, Hiinale jt riikidele, mis on õige ja mis on vale, kui enda kodanikud peavad riigis eksisteerivat demokraatiat näitemänguks. Huvitav ka, et sellele tendentsile juhivad BBC kaudu tähelepanu britid.

HIIBUSE NÄDAL

MAI, POLIITIKUTE NALJAKUU

Meeleavaldus presidendilossi ees

Pühapäeval, 4. mail pidasid keskerakondlased Kadriorus presidendilossi ees meeldetuletusmitingu. Keskerakondlased tuletasid rahvale, meediale ja president Ilvesele meelde, et aasta tagasi hääletati Riigikogus maha Keskerakonna kaks olulist eelnõu – presidendilossi otsevalimisest ja rahvaalgatusest.

PRIIT TOOBAL

Presidendi otsevalimise seaduseelnõu esitaja Riigikogus, Keskerakonna Euroopa Parlamendi kandidaat nr 136

Meeleavaldusel osalejad kandsid sini-must-valgeid T-särke, millel oli tekst „365“ (s.o aasta). Loosungitele oli kirjutatud „Teeme ära!“. Tegemist ei olnud massimeeleavaldusega, vaid mitinguga, kus osales 101 inimest – sama palju, kui Riigikogul liikmeid.

Juba Lennart Meri algatas presidendilossi otsevalimist

Kutsusime kõnekoosolekul riiklust tugevdama otsevalimiste ja rahvaalgatuse kaudu! 2001. aastal algatas president Lennart Meri Riigikogus põhiseaduse muutmise eelnõu, et järgmise presidendilossi saaks valida rahvas otse. Meri avaldas eelnõu Riigikogus üle andes lootust, et „aastal 2006 valitakse Vabariigi President otse Eesti Vabariigi kodanike poolt“.

Kahjuks ei juhtunud seda ei aastal 2006 ega ka 2011. Presidendilossi otsevalimist on toetanud kõik taasiseseisvunud Eesti presidendid, kuid otsus on ikka tegemata.

Aastapäevad tagasi peatati parempoolsete hääletega Riigikogus veel üks katse presidendilossi otsevalimise põhiseadusesse tuua. Samal ajal öeldi ei ka teisele meie demokraatiat tugevdavale ettepanekule – rahvaalgatuse seadustamisele.

Aastaks 2014 ei ole meie inimestel endisel õigust ei seadusi algatada ega ka Eesti riigipea valimistel kaasa rääkida. Mõlemad privileegid kuuluvad jätkuvalt vaid valitutele.

Ilves peaks oma ametiaega kasutama demokraatia suurendamiseks

Meeleavaldusel oli meie ettepanek Eesti Vabariigi presidendile Toomas Hendrik Ilvesele see, et ta kasutaks seda ametiaega, mis tal on veel jäänud, ning seda mõju, mis presidendil on valitsusele ja erakondadele, selleks et president Lennart Meri algatunud eelnõu presidendilossi otsevalimisest ning rahvaalgatus jõuaks põhiseadusesse. Seda kaudu saaks kodanikkonna kaasamise arutelud taas jääkeldrist välja.

Palju on räägitud võimu võõrandumisest rahvast ja sellest, et rahvas ei usalda poliitiku, erakondi, valitsust, ministreid. See on ohtlik, eriti praegusel ajal. Kuid tuleb välja, et mitte ainult rahvas ei usalda võimukandjaid – veel vähem usaldavad võimukandjad rahvast! Kardetakse, et kui anda inimestele see õigus, siis valivad nad „vale presidendil“ või hakkavad algatama „valesid seadusi“. Tahetakse ka seda, et president oleks vaid valitseva koalitsiooni taskupresident.

TEGIJAD:

Oudekki Loone ja Priit Toobal olid meeleavaldajate esiridades, kutsudes presidenti üles toetama demokraatlikke algatusi, mis on palju aastaid olnud varjusurmas – presidendilossi otsevalimise ja rahvaalgatuse.

Fotod:
Taavi Pukk

ALLKIRJAD KOGUNEVAID: Nõue „President otse!“ sai kõikide osavõtjate allkirjad.

AVALDAME MEELT, MITTE EI KIRU KODUS: Keskerakonna kutse peale tuli Kadrioru kohale üle paarisaja inimese.

Savisaarele antud hääl võibab niikuinii!

Edgar Savisaar kirjutas hiljuti Facebookis:

„Olen pannud tähele, et mõned Europarlamendi saadikukandidaadid tõmbavad selge piiri iseenda ja minu vahele. Nemad püüvad Brüsselisse, aga mina tahaksin jääda kodumaale. Mõtlesingi, miks üldse peaks hääletama Savisaare poolt, kui meil on nii palju tublisid kandidaate igas parteis. Kõigepealt – minu poolt tuleb hääletada, sest siis ei lähe hääl kaduma – hääle saab Eesti suurim ja enim toetatud partei – Keskerakond. Ja samas pole vaja muretseda, et ma lähen Brüsselisse ja jäängi sinna kaduma – mina olen kindlasti teie keskel Eestis,“ kirjutab Savisaar.

Ta jätkab: „Meie koos Ansipiga oleme neil valimistel kandideerivatest poliitikutest absoluutsed hääletõempionid. Me pole kunagi ühes ringkonnas kandideerinud. Mõnes mõttes see on referendum meie kahe vastandliku poliitika vahel.“

Savisaar ütleb, et Ansipi peaministritöö viljaks on Eesti kindel koht Euroopa Liidu viie vaeseima riigi hulgas, väljarände laienemine ja elu hääbumine maal. „Minu töö tulemuseks on kasvav ja arenev Eesti pealinn,“ vastandab Tallinna linnapea. „Need valimised on

Arhivifoto

referendumiks selle üle, kas kukutada ka Tallinn sellele tasemele, kuhu viidi „oravate“ juhtimisel suurem osa Eestist, või aidata terve Eesti siiski tasemele, kuhu on jõudnud tänaseks Tallinn.“

Savisaare kinnitusele seisab tema selle eest, et ehitada Eestisse Euroopa eeskujul solidaarne heaolu riik terve rahva jaoks.

„Reformistide juhina tegi Ansip aga kõik selleks, et süvendada ebavõrdsust ja vaesust, mille tulemusel väike rühm tegelasi aina rikastub, aga töötajad lahkuvadki riikidesse, kus on rohkem Euroopat. Sellel referendumil otsustab rahvas, kas teha Eestis elu selliseks nagu on Euroopas, või jätkatakse katsetega muuta Euroopa tänase Eesti sarnaseks,“ hoiatab Savisaar.

„Kui selle referendumil võidan mina, siis on Keskerakonna võimalused Euroopa Eestisse toomiseks järgmisel kevadel veelgi paremad. Kui referendumil võidab endine peaminister, siis teeb ta Euroopas kõik selleks, et Eestis kehtaks ka edaspidi tänane stagnatsioon.“

Loodan ise, et olen Keskerakonna poolt hääletamisel parim valik. Kui te ei taha millegipärast hääletada Keskerakonna poolt, siis palun teid – ärge valige Ansipit ega tema mõttekaaslast. Valige kasvõi Kaja Kallas, kes oleks mingigi alternatiiv senisele inimnäo poliitikale,“ lõpetas Savisaar FB-s 24. aprillil.

Terane mõte

„Mida loodetakse saavutada sellega, et alkoholiaktsiis hakkab tõusma ennaktempos – mitte 5%, vaid 15%? Igatahes ei taheta joomist vähendada, jutt käib eelarve täitmisest. See raha võetakse inimestelt, kelle elu ei saa sõltuvuse tõttu niigi just edukaks nimetada. Ja kellel on perekonnad.“

Ajakirjanik KRISTER PARISE kirjutas 2. mail Eesti Päevalehes, et sõltuvuses inimene ei vähenda oma alkoholitarbimist ka siis, kui joomapudeli hind tõuseb. Aktsiisitõusu tagajärjeks on pigem see, et riik saab rikkamaks ja peredel jääb veelgi vähem raha toidu jaoks.

Emadepäeval meenutame kõiki Eesti emasid – ka välismaal elavaid!

Eestis registreeriti tänavu kolme kuuga 3164 sündi. Statistikaameti andmebaasis on olemas igakuised andmed alates 2006. aastast ja selle aja jooksul pole aasta alguses sündide arv kunagi nii väike olnud. Aga surmasid registreeriti tänavu kolme kuuga sündidest peaaegu tuhande võrra rohkem – 4106. Seejuures oli märtsis surmade arv sündide arvust suurem kümnendat kuud järjest.

INDREK VEISERIK

Kesknädala hinnangul on selle kurva statistika põhjus lihtne: viimastel aastatel on palju noori ja keskealisi inimesi emigreerinud välismaale. Neil peredel sündinud lapsed kajastuvad juba sihtriigi statistikas.

Pensionärid aga ei lahku Eestist ja seetõttu surmad ületavad ülekaalukalt sündide arvu.

Terve riik on sattunud allakäiguspiraali

„Tühjenemine on ka loomulik, kui samas majanduskeskkonnas on võimalik sadakond kilomeetrit eemal teenida sama töö eest 3–4 korda kõrgemat tasu, seejuures on muud kulud enam-vähem samad. On selge, et on aja küsimus, millal Eesti sellisel juhul tühjaks jookseb,“ kirjutab Võrumaa Teataja ajakirjanik Inno Tähismaa 6. aprillil oma blogis.

Teisalt on Tähismaa sõnul ka selge, et Lääne-Euroopale on Ida-Euroopast, kaasa arvatud Eestist, pärit tööjõudu hädasti vaja, et palgad Läänes enam ei kerkiks ja et firmadel oleks võimalik võistelda Hiina odava tööjõuga.

„Euroopa Liidu laienemise eesmärk oligi saada ligipääs odavale tööjõule ning selleks ollakse valmis eraldama natuke raha Ida-Euroopa infrastruktuuri parendamiseks. Et Eestist oleks võimalik ilma autot lõhkumata läbi sõita ja vahepeal peatuses tualetis käsi pesta,“ tunnistab Tähismaa. „Eestlased vaatavad praegu maa tühjenemist nõutult pealt ning ütlevad kuidagi kohaneda olukorraga. Pidevad valitsuse poolt suure propagandakisa saatel välja käidavad nn reformid pole midagi muud kui kärpeprogrammid selleks, et maa tühjenemisega toime tulla. Terve riik on sattunud allakäiguspiraali ning on selge, et mingit Lennart Meri stiilis suurt mõtet pole võimalik praeguses olukorras välja käia,“ kirjutab Tähismaa.

Euroopa Liidu tagahoov

Ajakirjaniku sõnul Eesti edulood ei sünni enam Eestis, vaid välismaal. Mõnes mõttes sarnaneb Eestis praegu toimuv Tähismaa hinnangul 1944. aastal toimunuga, ainukese vahega, et nüüd on võimalused suuremad ja piirid kõigile lahti. „Kui siia lisada veel pidev Vene oht, mida poliitikud vanainimeste häälte saamiseks veelgi üles kütavad, siis pole ime, et põgenetakse juba massiliselt, et mitte jääda jalgu võimalikule Vene invasioonile,“ tunnistab ajakirjanik. Tähismaa sõnul Eesti eliit on suutnud kõik, mis müüa annab, maha müüa, ning midagi käegakatsutavat pole alles jäänud. Eliidil endal on aga juba välismaal elamiseks valmis vaadatud. Riigikogu liikmed ehitavad oma villasid lausa Taimaale. „Inimestel Eestis enam suurt tööd pole ning nõnda polegi kellelgi lõpuks muud suurt mõtet, kui Eestis veel kokku kraapida mis kraapida annab, ning siis välismaale ära minna. Inimesi on viimase paarikümne aastaga õpetatud edu kummardama ja raha armastama, ning juba sellest tulenevalt pole kellelgi mingit mõtet Eestisse virelema jääda,“ märgib Tähismaa.

Ja ega ajakirjaniku väitel Eestit enam suurt alles polegi, on jäänud üks vaene Euroopa Liidu tagahoov, kus varsti, piltlikult öeldes, stepsel seinast välja tõmmatakse. „Kuhu jääb üks kiire raudtee, mis aitab Soomest maad mööda Euroopasse jõuda, ja ongi kogu lugu. USA-s on selliseid tühje alasid küllaga, mis on sadade kilomeetrite viisi autoaknast põnevad vaadata, aga kus eriti peatust teha ei taha,“ kirjutab Tähismaa lõpetuseks.

11. mail tähistatakse Eestis emadepäeva. Kesknädal teeb ettepaneku meenutada emadepäeval kõiki neid noori välismaal sünnitanud naisi, kes Eestis valitseva halastamatu rikkaid ja tugevaid soosiva majanduspoliitika tõttu on olnud sunnitud kodumaalt lahkuma. Koos nende naistega on kahjuks lahkunud suur osa meie rahva tõelisest jõust ja võimust ehk – järeltulev põlv. Parempoolsed neid probleeme aga ei näe. Nemad endiselt loodavad idiootliku meelevõimusega tankide ja lennukite peale. Kes neid hingetuid masinaid 20 aasta pärast siis juhtima hakkavad, kui tänased sünnitusealised naised massiivselt välismaale lahkuvad?

Kadri Simson: “Tahan Brüs

Algus esilehel

Mis kogemuse Pärnu-heitlus andis?

Teadmise, et on väga palju kaasamõtlejaid-toetajaid, kes sooviksid mind näha olukorras, kus teen oma mõtteid teoks. Teisisõnu – väga oodatakse hoolivat poliitikat. Praegune linnapea asus seisukohale, et igaüks saagu ise hakkama. See on sama hoiak, mis Eesti valitsusel: kui Eestis ei meeldi, mine ära. Aga inimesed tahavad juhti, kes peab oma tähtsaimaks ülesandeks teha nii, et just siin ja praegu oleks kõige parem.

Kohtumistest valijatega koorus välja, et neil oleks ka Eestis aktiivselt toimetavat Kadri Simsonit vaja. Miks siis ikkagi Brüssel?

Tõsi, palju ütlevad tõesti: „Kadri, meil läheb sind siin kodus ka vaja! Pole veel aeg sind ära saata.“ Küllap tuleneb selline lähenemine ettekujutusest, et kuus valitavat kaovad taas Eesti jaoks ära. Minu arvates ei peaks see nii olema. Kujutelma, nagu EP annaks justkui pansionaadikoha paremaks äraelamiseks, ei tohiks olla. Selline arusaam vihjab ebatõhusale mandaadikasutusele. Olen kohtunud eri riikide parlamendisaadikutega, kes väidavad, et vastava ettevalmistusega saab Euroopa Parlamendis teha palju enam selle heaks, mida sinu valijad sinult ootavad.

Koduriigis on kuulda, et EP on pigem karjääri lõpetamise koht. Teie olete ikka veel väga noor...

Mul on tähelepanek, et näiteks Põhjamaad ei saada EP-i üksnes kogenud ja eakaid poliitikuid, vaid ka noori, ja neid parlamendisaadikuid, kel valitsuses olemise kogemus veel puudub. Sest kui nad satuvad opositsiooni, siis ei olegi neil oma riigis muud teha kui parlamendis olla. EP rahvusvahelistest kontaktidest tõuseb kasu siis, kui koduerakonnal avaneb võimalus minna valitsusse ja täita ministrikohad, sest siis on võtta Euroopa kontaktide ja kogemustega inimene. Paraku on nii, et ole opositsioonis kuitahes arukas ja töökas, komisjoni esimeheks saab ikkagi see, kes on „õiges erakonnas“.

Kui tõhus saaksite olla?

Teatav arvamus tõhususest eksisteerib küll, see baseerub mu taustal. Olen üks väheseid Eesti poliitikuteid, kes on oma magistrakraadi saanud Läänes, Londoni ülikoolist. Seega ei ole mul keelebarjääri ei suuliste ega kirjalike kontaktidega. Ka on olemas varasem põgus töökogemus Brüsselist, kus minu tööülesandeks

enne Eestisse naasmist oli NATO liikmesriikide parlamendiliikmete raportite kirjutamine. Muide, eurosaadikutel lõviosa tööst ongi raportite kirjutamine ja teemadele ekspertarvamuse andmine. Nii et see kogemus on mul juba olemas.

Kohtumistelt valijatega on jäänud kõrvu, et Kadri Simson toonitab: eestlane peaks paremini elama. Seal taga on soov midagi muuta. Mida? Ja kas sellega saab juba Brüsselis algust teha?

Näiteks paljude seaduste puhul kehtib Eestis poolautomaatne eurodirektiivide ülevõtmine. Tekib olukord, et kohapeal asja ei arutata ja ka eurosaadik pole mingit infot jaganud. Inimestele tuleb aga kõik lahti seletada. Tegemist ei ole liikumisega ühes suunas, et läheme Eestit esindama. Vaja on

paljud rahvusvahelised organisatsioonid: Eestis on keskmise ja väiksema sissetulekuga inimeste suhtes ebaõiglane maksupoliitika, muutke seda. Sest inimeste rahulolematust kasvab ja hakatakse hääletama jalgadega ehk, teisisõnu, lahkuma Eestist.

Seepärast tunnen kohustust korrata: mitte kogu Euroopa ei kasuta sellist maksusüsteemi nagu Eesti. Vastupidi, kogu vana Euroopa kasutab astmelist tulumaksu. Mitte kogu Euroopa ei maksusta toiduaineid ja esmatarbekaupu nii kõrge käibemaksuga kui Eesti, vastupidi – ainult Taanis ja Eestis puudub kogu Euroopa Liidust madalam erisus toidukaupadele. Parlamenditöö ei ole ainult seaduseelnõude üle arutamine, vaid ka euroopaliku suhtumise Eestisse toomine. Kümne aastaga pole meieni jõudnud euroopalik

olnud küll usaldusväärsemad ja vastutustundlikumad kui Kreeka või Hispaania omad. Kuid peab tõdema, et siingi võivad nad käituda tarbijavaenulikumalt kui omal maal. Näiteks – nii Eesti kui ka Rootsi on mõlemad Euroopa Liidu riigid, aga kui Rootsi pank annab Rootsi inimesele kodulaenu, siis hindab ta kodu maksumuse, ja kui inimene juhtub võlgu jääma, on kliendil võimalik öelda: te ise hindasite pangas minu kodu nii kalliks ja te ei saa seda kiirkorras odavamalt müüa ning jätta laenuvahe minu maksta. Eestis aga peab inimene ebaõiglusega, s.t kiirkorras müügiga leppima, ja kui ta on juba kaotanud kodu, tasuma hiljem veel pangale ka odavamalt müüdü kinnisvara hinnavahe.

See siin on siis suhtumine: meie inimesed ja teie inimesed?

Just. Kordan: mitte ükski seaduseelnõude üle arutamine ei pea oluline olema, vaid oluline on ka Euroopa suhtumise Eestisse toomine. Seniste eurosaadikutele ongi ette heidetud, et nad „kadusid ära“. Et nad ei anna meile peale valimisi viie aasta jooksul tagasisidet, kuidas Eesti Euroopast paistab ja mis on Eestis puudu, et olla euroopalikum nii inimesele lähenemises kui ka heaolu mõttes.

Eesti on muutunud tööjõudoonoriks – siin hariduse saanud noored siirduvad mujale tööle, aidates läbi oma maksude teiste riikide pensione maksta. Eesti pensionikassa püsib seetõttu löögi all. Keskerakond on võtnud nõuks seista selle eest, et Euroopas kehtestatakse üleeuroopaline miinimumpension. Kui me juba sponseerime noore

KADRI SIMSON:

„Olen veendunud, et sellel, kes iganes saab Keskerakonna esindajaks Euro-parlamendis, tuleb töötada ka selle nimel, et tema koduerakond saaks võimaluse märtsis 2015 moodustada valitsuse. Seega Brüssel ei ole lahku-mine. Pean oluliseks, et Keskerakond saaks valitsusse ja meie ideed leiaksid rakenduse.“

märgata ka teist suunda ja seepärast on Keskerakonna valimisprogrammis teadlik lähenemine ka Eesti suunas. On mitu asja, mis Euroopas olemas, aga Eesti tõrgub neid üle võtmast. Näiteks maksusüsteem, kus Eestis põtkitakse vastu, et just meil on siin ainuõige lähenemine. Ometi ütlevad

heaolu, see on suur tööpõld. Euroopa Liit on midagi muud kui eurotsoon. Samas, kui Euroopa Liit ja Euroopa Parlament tahavad õppida tagajärgedest, mida viimane majanduskriis tõi, peavad nad kokku leppima selleski, kuidas Euroopa pangad käituvad. Eesti jaoks on siin tegutsevad Põhjamaa pangad

TERVITUS PÄRNUST: Kadri on sportlik tüüp, teeb rahvajooksu ja osaleb erinevatel spordipäevadel. Selle pildi juurde on ta kirjutanud “Pärnu kahe silla retkel”. Foto isiklikust arhiivist

selis edendada Eesti elu.”

Kanal2 telemängu „Mis? Kus? Millal?“ finaalsaates valiti Kadri Simson parimaks mängijaks.

säästa ju midagi, nad kulutavad kõik ära toidule ja kodukuludele! Nii et – maksureform, töökohtade loomine... Pluss veel kolmandaks – seni on suhtunud hoolimatult sellesse, et kui noor inimene alustab iseseisvat elu, siis alguses ei saagi tal olla piisavalt sääste, et pangalaenu kogu osta. Aga näiteks Euroopas on olemas omavalitsuste üüripinnad, mille pealt vaheltkasu ei võeta. Munitsipaalmajade loomine ei peaks olema vaid linnade huvi, sest noorte inimeste kodu on ka üks võimalus väljarännet ohjata. Näiteks tunnistas koondatud kiirabiariist Mare Liiger Eesti meedias, et kui ta läks Soome, siis sealne vald andis talle korteri. Tean noort õppejõudu Hollandis, kes elab munitsipaal korteris, mis võimaldab tal oma mitte väga kõrgest palgast normaalselt ära elada. Londonis on eraldi korteriprogramm noortele emadele.

Mõned isiklikud küsimused ka. Teid on tituleeritud tulihingeliseks poliitikuks. Seda on näha olnud nii teledebattidest kui ka tavakohtumistelt valijatega. Kuidas juhtus, et elukutseks sai poliitik?
Olin Rahvarinde ajal koolitüdruk. Poliitik olla oli tol ajal üdini positiivne kuvand, poliitik oli kangelane. Selliseks on see kutse minu jaoks tänaseni jäänud. Alles aastaid hiljem lisandus see vari, et sul on alati rohkem kriitikuid kui toetajaid. Rahvarinde ajal oli iga Eesti inimene mingil määral poliitik, kõige suuremaid poliitikuid toetati väga. Minu veendumus kinnistuski aastatel 1988–1991.

Mis roll on selles poliitikut isal professor Aadu Mustal?
Isa tegutses Rahvarindes aktiivselt. Kuulasin, kõrv kikkis, kui ta rääkis, mis miitingutel toimus. Ta võttis mind ka koosolekutele kaasa ja mul tekkis tunne, et see, millega isa tegeleb, on huvitav ja kaasahaarav. Kunagi ei tulnud pähe mõtet, et see on midagi, mis naistele ei sobi. Isa on alati töösse jappunud. Samas on ta minu jaoks see inimene, kellele helistan, kui vajan tarka nõu. Suurte kogemuste tõttu ja elades Tallinnast eemal, Tartus, näeb ta asju teise nurga alt, kui näiteks Toompea poliitikut.

Kas isa on ka sekkunud ja öelnud: ei, ära seda tee?
Isa ütleb pigem, et hoia

end. Kuigi ta ise ennast ületöötamise eest hoida ei oska. Aga isa on kindlasti targaks nõuandjaks, kuigi nii mõnigi kord rohkem teadlane kui poliitik.

Kas parim kaitse ei olegi alati rünnak? Valijatega kohtumistel Teie esinemist jälgides ja hiljem ka teravate küsimuste antud vastuseid kuulates jääb Kadri Simsonist selline mulje.

Võib-olla olen sinisilmne, aga ma mõtlen, et kellegi solvamisel pole mõtet. Saudad küll teise inimese päeva ära rikkuda, kuid sisuliselt rikud ju ka oma päeva. Kui inimene paistab vaenulik vaid seetõttu, et ei tea pärispilti, siis on võimalik kannatlikult selgitades rahustada nii mõnigi vimmavend. Endast välja minna pole mõtet, vastata tuleb argumenteeritult ja ilma isiklikuks minemata.

Kas mõni naispoliitik on Teie eeskujuks?

Kui olin üsna noor keskerakondlane, meeldis mulle hirmsasti Liina Tõnisson. Ta oli nii otsekohene. Vastupidine, aga samuti sümpaatne kuvand on USA poliitikul Hillary Clintonil, kes esineb alati väljapeetult. Mõlemaid, nii Tõnissoni kui ka Clintonit ühendab see, et neist peetakse lugu. Minu jaoks on tähtis poliitiku tõsiseltvõetavus, arukus ja see, et ta ei ole alp ega arg.

Mida hindate Edgar Savisaares?

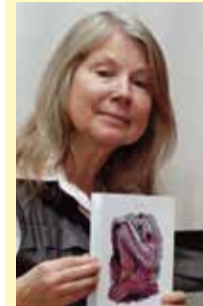
Savisaarel on hea mõtlemisaparaat ja tohutu lugemus. Tal on kindlad seisukohad, aga samas on ta ka avatud uutele ideedele ja pakub välja uudseid lahendusi. Isiklikus plaanis hindan seda, et erinevalt mitme teise erakonna vanema generatsiooni liidritest ei karda ta noori inimesi ning edutab neid vastavalt tarkusele ja tarmukusele.

Kui osutute valituks, kas lähete Brüsselisse üksinda või koos abikaasa Priiduga?

Kujutan ette, et üksinda. Minu eesmärk ei ole ju võimalikult palju Brüsselis olla. Töö on Brüsselis, aga kodu jääb Eestisse. Ausalt öeldes, kaalusin enne kandideerimisotsuse langetamist kaua, sest teadsin, et see toob kaasa elumuutuse. Vaagisin: kas negatiivse või positiivse muutuse... Samas teadsin: pole õige ka kümne küünega kinni hoida vanast ametist ja arvata, et saan teha sedasama tööd pensionieani. Muutused elus tulevad niikuinii, seega tasub haarata sellistest, mis toovad kaasa edasiseks eluks vajalikke kogemusi.

Kas Kolmas maailmasõda on parim julgeolekugarantii?

Europarlamenti valimiste teemaline Valimisstudio tundus vaidlejatele olevat lausa Kolmandaks maailmasõjaks valmistumine. Eestisse ja Euroopasse nõuti üha rohkem sõjatehnikat. Just selleks nad kõik saadikuks sobivatki, et raha üha rohkem eesootavale sõjale kulutataks. Nojah, mida nii väga ootad, eks see lõpuks kätte jõuabki!

REET KUDU, kirjanik

Igatahes ei maininud mitte ükski Venemaal kiruv ETV debatis osaleja, et Ukrainas, kus on veel märksa arvukam ja kompaksem venekeelne vähemus kui Eestis, nõuti kohe pärast riigipööret ainult ühte riigikeelt. Mida see tähendab, seda teavad meie venelased hästi. Ja küllap kujuneb banderalaste järeltulijate keeleinspeksioon veel leidlikumaks kui meie „keeleinkvisitsioon“.

Pomm keelest ei küsi

Miks Ukrainale ei soovitatud võtta eeskujuks kahe riigikeelega Soomet või ka nelja riigikeelega Šveitsi – riike, mida imetleb kogu maailm? Muide, isegi „kurjuse impeeriumiks“ tituleeritud NSV Liidus oli mitu riigikeelt, iga liiduvabariigil oma. Mind kui kirjanikku huvitab veel rohkem küsimus: kas minu töövahend ehk keel suudab lõpuks tõesti valla päästa Kolmanda maailmasõja? On see kogu maailma kirjanikele au või häbi? Üks asi on iga juhul kindel: vaevalt eestlasi pärast maailmasõda kuigipalju alles jääks. Võimsad pommid ei küsi, kelle emakeel oli kõige õigem. Seepärast valiksin iga juhul Europarlamenti neid saadikuid, kes ei looda eelkõige sõjatehnikale, vaid suudavad kompromisse otsida ja dialoogi pidada. Ma ei usaldaks kuigivõrd neid, kes oma arvamusi kibekähku muudavad. Näiteks paluti valimisstudios Marianne Mikko vabandada Urmas Reinsalu ees, sest Mikko olevat varem kahelnud NATO relvajõudude kohalekutsumise vajalikkuses. Nojah, keegi pole meile ju sõda kuulutanud? Aga selle asemel, et oma kahtlemist ja arvamuse muutumist arukalt põhjendada, hakkas naispoliitik hoopis kirjeldama kirglikku rõõmu hävituslennukite saabumise üle.

Lepingu julgeolekugarantii suurem kui hävituslennukil

Ei usaldaks ma eriti ka neid saadikukandidaate, kes pole aru saanud, miks Keskerakond ei tühistata parteiga Ühtne Venemaa sõlmitud lepingut*. Oma majanduslepinguid pole ju tühistanud ka paljud teised Euroopa riigid. Seda pidid isegi kõige kurjemad debatis osavõtjad tunnustama. Miks peaks siis Keskerakond valmistuma Kolmandaks maailmasõjaks ja panustama samuti vaid NATO relvajõududele, nagu eriti sõjakad saadikukandidaadid? Ehk pole Eesti Vabariigi suurim julgeolekugarantii mitte hävituslennuk, vaid just see, et vähemalt ühel parteil on Venemaaga sõbralik koostööleping, mida üleüldise sõjahüsteeria survel poleks mõtet murda. Eks pommid murraksid selle niikuinii, kui meie venevihakjad kord asja nii kaugele ajavad. Veel suurem julgeolekugarantii oleks aga meie hallipassiliste lihtsustatud korras Eesti Vabariigi passide andmine, millest ka peavoolumeedias üha avalikumalt kirjutatakse. Muide, Europarlamenti kandideeriv Hardo Aasmäe ei saanud ka valimisstudios mõõda „kurjuse impeeriumi“ meenutamisest, suutmata siiski meelde tuletada fakti, et tema kui selle kurjuse riigi võimupartei esindaja (kommunist 1975 – 1990) sai automaatselt Eesti Vabariigi kodakondsuse ja tohib kandideerida isegi Euroopa Parlamenti; hallipassilistel on aga endiselt kuri elu, Brüssel sama kauge nagu paradiisiaed, kuigi vene tööinimesed on Eesti Vabariigis palehigis tööd rüganud ja makse maksnud. Antagu ometi kord hallipäistele vene memmedele ja taatidele normaalsed passid, tunnustatagu nad Eesti Vabariigi võrdväärseteks kodanikeks – see oleks märksa suurem julgeolekugarantii kui Venemaad õrritavad hävituslennukid, mis ei garanteeri meile muud kui suurenevat umbusku nii piiritaguste kui ka kodutäna-naabritega.

Riigikeele eest maailmasõtta

Niisiis, kes on tegelikult „kurjuse impeeriumi“ kurjusepõhise edasikandjad? Pigem ikka need, kes lepivad kas või maailmasõjaga, kui vaid mitut riigikeelt poleks. Europarlamenti võib muidugi julgesti saata kõiki, kellel vaid tahtmist on, sest (nagu väitis valimisstudios Ahto Lobjakas) pole seni ühelgi selle parlamendi liikmel olnud Eesti Vabariigile esitada konkreetse ja suure tulemusega raportit, mida võiks kodumaale naasnud europoliitiku hauakivisse raiuda. Kuidas võiks saadikutöö muutuda tulemusrikkamaks? Ehk nii, kui Europarlamenti ei pääseks need poliitikud, kes juba valimisstudios õhutavad keele- ja rahvusparanoia abil Kolmandat maailmasõda, vaid need, kes püüavad rahvuskonflikte ilma hävituslennukiteta ära hoida. Ja kindlasti ka need, kes pole mitte üksnes halastavad ja ligimesearmastajad, vaid piisavalt iseloomukindlad ega vaheta oma arvamust (= parteid) iga paari aasta järel.

*Pole olemas Keskerakonna lepingut parteiga Ühtne Venemaa – on koostööprotokoll vastastikuseks kultuuriliseks tegevuseks. – Toim.

tööjõuga teiste riikide maksusüsteemi, võiks selles vabas tööjõuliikumises olla solidaarsus, et Euroopa eelarves tagatakse kõikidele eakatele minimaalne pension. Meie tänane rahvapension on üle kahe korra madalam kui meil abi saavas Kreekas, ligi kümme korda madalam kui kõige jõukamas Luksemburgis. Kindlasti oleks Euroopa ühtne miinimumpension meie tänasest pensionist suurem, sest Euroopa mõistes on meie pension ju nii väike. Nii kaoks hirm ka selle ees, kas meie pensionisüsteem üldse vastu peab ja kas meil on mõtet oma tuleviku kindlustada. Eestil on oma spetsiifilised huvid ja ta peab julgema ka need välja öelda. Teravaid teemasid tuleb osata selgeks teha mitte ainult kolleegidele, vaid ka poliitilistele vastastele.

Kui üksteist kuud Europarlamendis saab mõõda, mis tuleb edasi?
Olen veendunud, et sellel, kes iganes saab Keskerakonna esindajaks Europarlamendis, tuleb töötada ka selle nimel, et tema koduerakond saaks võimaluse märtsis 2015 moodustada valitsuse. Seega Brüssel ei ole lahkimine. Pean oluliseks, et Keskerakond saaks valitsusse ja meie ideed leiaksid rakenduse.

Nimetage mõni kitsaskoht Eestis, mida Teie erakond valitsuses likvideerima

hakkaks?
Aina enam on neid, kes mõistavad: senine valitsuse hoolimatu suhtumine inimestesse, mis väljendub nipsakuses, et „kui ei meeldi, mine ära“, tipneb probleemiga, kus meil lihtsalt pole enam piisavalt inimesi riigi toimimiseks. Sünnitamise toetamisest pole mingit abi, kui tööealisi inimesi ära peletatakse. Meie ei taha, et Eestist saaks rahvuspark, kus Euroopa suvitajal on hea matkamas käia ja inimestest puutumatu loodust nautida. Me tahame, et meie riik elaks! See ülesanne nõuab anda täna siin elavaile inimestele põhjus Eestisse jääda. Viimasel ajal lahkunud elanikele tuleks aga luua motivatsioon tagasi tulla. Keskerakond on teinud erinevaid ettepanekuid, kuidas see peaks realselt välja nägema. Oleme välja käinud töökohtade loomise plaani, kus rõhutame – praegune maksusüsteem ei soosi neid ettevõtteid, kes loovad töökohti väljaspool tõmbekeskusi. Kui meil eksisteeriks klassikaline ettevõtte tulumaks, mis on igas Euroopa riigis peale Eestit, siis võiksim teha maksuerandeid kaugematesse töökohtadesse investeerivatele ettevõtetele. Maksudega on kahjuks nii, et täna võtame makse ka neilt, kes teenivad miinimumpalka ja kes peavad käima abi palumas. Lisaks võtame neilt inimestelt teise „naha“ tõstetud aktsiiside ja käibemaksuga. Aga nad ei

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
Kesknädal

Mis on saanud Iraagist?

Tänapäevaseks näiteks imperialistliku diktaadi kehtestamisest sobib ideaalselt Iraagi vallutamine USA poolt ja sellele järgnevalt asehaldur Paul Bremeri (*Council of Foreign Relations* – Välissuhete Nõukogu liige) eestvedamisel läbi viidud reform, mis suruti sõjast purustatud riigile peale kohe pärast kapituleerumist. Tuntud rahvusvaheline ajakiri *The Economist* kirjeldab Bremeri programmi ühes oma väljaandes pealkirja all "Kutse odavale väljamüügile – kui programm on edukas, saab Iraagist kapitalistlik unelm". Järgnevalt on loetletud peamised ameeriklaste poolt iraaklastele esitatud nõudmised: 100-protsendiline kontroll kõikide Iraagi varade üle; Iraagis teenitud kasumid tagastatakse täielikult investoriile; välisettevõtetele antakse samad õigused, mis kohalikel ettevõtetele; välispankadele antakse voli osta üles Iraagi kohalikud kommerts pangad; tulumaksu ja dividendimaksu ülemmäära kehtestamine 15% tasemele; tariifide universaalmäära langetamine 5% tasemele.

Nimetades asju õigete nimedega, saab ilmsiks, kuidas imperialistlike jõudude nõudmised ei ole poolteise sajandi jooksul praktiliselt muutunud. Kõlades nagu tõeline 19. sajandi kolonialist, üritas ka maailmakuulus ärižurnaal *The Economist* oma lugejaid veenda, et riiklike rikkuste ja iseseisvuse loovutamine ameeriklastele (s.t röövimine) on iraaklaste endi huvides, kuna riigil oli "arengu" saavutamiseks hädasti vaja välismaist kompetentsi. Kuid ainult 19. sajandi Taist keeldus Iraak Wall Streeti ja Londoni sõjalisele ähvardusele koheselt kapituleerumast, millele järgnevalt tegid imperialistid oma ähvardused teoks nagu Briti Impeeriumi "vanadel headel" hiilgeaegadel. http://decivitate.ee/?news_id=1774

Kui nüüd Eesti poolt vaadata, siis on juba mitmel korral poolvägisi püütud oma peremeestele maha parseldada põlvkiviga seotud ettevõtmisi, põhjendusega, et ameeriklastel oleks siin oma varasid kaitsta nn NATO raames. Rääkimata pankade sunderastamisest rootslastele koos õigusega kogu kasum maksuvabalt välja viia, ja mitte ainult pankade kasum, vaid kõikide välisettevõtete siin teenitud kasum. Oleme veel allaheitlikum kui Iraak, ilma pauguta röövimiseks rahaga vallutatud maa.

VironShaman portaalil para-web.org 24. aprillil

Ikka veel vastuseta küsimusi

Tavalisele inimesele on mõned olukorrad, tegevused, käitumised jne arusaamatud ning talle arusaadavat vastust ei anna keegi. Panen siin mõned neist kirja ja ootan põnevusega vastuseid.

1. Miks tänavatel sõitvatelt mootorratturitelt ei nõuta helkurvesti (kõrgnähtavusega, nii valgel kui ka pimedal ajal toimiva ohuvesti) kandmist?

Nad kihutavad ringi nagu mustad tondid, tekitades liikluses ohtlikke olukordi. Ometi nõutakse helkurvesti kasutamist autojuhtidelt ja peetakse soovitavaks jalgrattureile.

2. Millal lõpetatakse Eesti haridussüsteemi pidev ja mõttetu lõhkumine, mida meil ikka nimetatakse (kooli)reformiks?

Viimased haridusministrid ja nende ässitajad-nõustajad muudavad igal aastal oma „reformide“ suunda ja ulatust, teadmata ise ja ütle-mata rahvale, kuhu tahetakse jõuda. See on võrreldav pildiga, kuidas kurtum jookseb õitsvas rakkis. Ometi on Eestis välja antud haridustunnistused ja diplomid tunnustatud kogu maailmas. Loodame vastsele haridusministrile.

3. Miks lubatakse Riigikogu liikmetel oma töökohalt lahkuda pärast kohalolekukontrolli?

Siis ei ole ime, kui Riigikogu liige midagi ei tea ja hääletab mõne otsuse või seaduse vastuvõtmisel n-õ umbes.

Parlamendi uus juhatus pangu kord majja!

4. Kas erakonnast lahkujate ehk „reeturite“ aeg lõpetatakse?

Erakonnast lahkunu on sellele erakonnale reetur ja ta peab ka lahkuma sellest ametist, kuhu erakond ta seadis (kasvõi Riigikogust) ning tema asemele tulgu asendusliige.

5. Kas vastavad organid ei peaks uurima, kust on pärit

ringkonnad üht okupanti (Saksamaa) hindavad kõrgelt ja teist okupanti (Venemaa) vihkavad meeletult ning söimavad tema pealekasvanud põlvkondi iga päev?

Kui Saksa okupatsioon oleks Eestis kolme aasta asemel kestnud 50 aastat, oleks olnud võimatu Eesti Vabariiki taastada.

7. Miks eestlased on kujunenud USA ideede tingimusteta elluviijateks – „tallalakkujateks“, vaatamata sellele, et USA oli Teises maailmasõjas NSV Liidu (mida me vihkame kui Venemaa) liitlane ning 50 aasta jooksul lubas „Ameerika Hääle“ kaudu meile appi tulla, pannes eestlasi ootama „valget laeva“, mida ei tulnudki?

Meil on USA-st toodud president, me käime USA kutsel võõrastes maades sõdimas, meile on nüüd toodud turva- jaiks USA sõdurid jne. 8. Miks president ja Riigikogu panevad kaitseministriteks noori poliitikuid, kes on sõja-olukorraga tutvunud ainult juturaamatute kaudu?

Kas välismaa sõjaväeüksuste Eestisse toimine ei meenuta 1939. a. olukorda (N. Liidu baaside loomine)? Kas välismaiste sõjaliste jõudude koondamine Eestisse ei kutsu esile Vene vägede koondamist Peipsi taha? Ehk lihtsamalt öeldes – pole sõjaõhutamane?

Arno Seemen
Mulgimaalt

Sõda lõppes, sõjakuriteod ei aegu

Märts 1944. Oli väga külm kevadhommik. Kusagilt kandus kõrbenud inimliha lõhna. Loiult tõusid taeva poole põlevate suurtükipesade suitsupilved. Haavatud suurtükiväelased lamasiid pooleldi külmununa ja söömata-joomata lumel abitus seisundis juba 20 tundi. Alles hommikuvalguses lähenesid meditsiiniõed ja kandsid nad kanderamiil haavatute telki. Paljud neist 19-aastastest andsid selles Krivasoo madinas oma elu, õnnelikumatel oli võimalus abi saada sõjaväearstidelt ja olla toimetatud laatsaretlaevale „Moero“, et pääseda sõja jalust.

Vaenuvägedes kehastunud Saatus hoolitses aga selle eest, et väidetavalt mitu tuhat haavatud sõjaväelast ja ligi 1000 eraisikut leidsid selle laevaga märja haa Läänemeres.

Hea lugeja! Alati, kui näed mõnda Teises maailmasõjas hukkunute mälestussammast, nii seda, mis nüüd asub Tallinnas Kaitseväe kalmistul, kui ka seda, mis on Sinu kodukoha lähedal, tunne huvi, kas põleb leinatuli selle juures? Nii nagu see oli aastani 2007 Tõnismäel seisnud pronksõuduri ees. Mida oled Sina teinud meie vanaisade ja isade, kõigi sõjaohvrite mälestuse jäädvustamiseks?

Marje Aavoja, Tartu

Pildil:

Teise maailmasõja veteran, Tartus Võru tänava lõppu oma kätega ehitatud maja omanik, Keskerakonna seniiorideklubi „Hõbehelk“ aktiivne osaline Evald Truus (sünd. 26. mail 1924) oleks võinud kaotada Krivasooos elu või jalad: „Mul olid jalad külmunud. Saksa sõjaväearst lõikas saapad lõhki. Mind viidi hobusega Jõhvi ja sealt Vilniuse haiglasse. Küsiti: „Kas sul pruuti on?“ Vastasin, et ei olnud.“

Sotsid petavad ehk poliitika poliitikas

Oleme paljude poolt vihatud endise ENSV asemele saanud veel rahvakaugema riigi, mis on täis muret ja kus rahvas kannab rasket koormat. Üks, mis seda iseloomustab, on paljude tuhandete inimeste lahkumine Eestist. Aga ka sotside ja rahaparteide aastatepikkused kokkumängud takistamaks Keskerakonna võimuletulekut ning seega rahva kannatuste lõppu. Täna oleksid Eesti rahva kannatused juba minevik või saaksid selleks, kui rahaparteide poolt SDE esimeheks smuugeldatud Sven Mikser ei oleks esimese tööna tühistanud Jüri Pihli poolt esimeheks oleku ajal sõlmitud koostöölepet Keskerakonnaga.

Täna eesti rahvas ei ole geneetiliselt enam see, mis ta oli enne Teist maailmasõda. Me kaotasime palju oma potentsiaalset, jääme ilma ausatest, ettevõtlikest, kaasinimestest lugu pidavatest ning oma maad ja rahvast armastavatest kodanikest. Need kas küüditati, mõrvati, põgenesid maalt, langesid lahingutes. Järele jäi

suures osas vaimuvaesust, jäid nahahoidjad, pugejad, palju karjäärikomuniste. Ja see on meie õnnetus.

Taasiseseisvumisel interrinde-laste toel võimu juurde murdjad, alates Mart Laarist, olid need, kes jagasid omavahel ministrikohti ja on neid nüüdki nagu oma isiklikku vara jaganud või on alati valmis koos mõttekaaslastega seda tegema. Kas see ei ole poliitiline korruptsioon või valmidus selleks?

Praeguses valitsuses istuvad kahjuks ka sotsid, kes on juba palju aastaid seal olnud, kuid ei ole rahva elujärje parandamiseks midagi nimetamisväärtset teinud. Nad räägivad astmelisest tulumaksust, ilma milleta Eesti tõesti paigalt ei liigu, kuid ei võitle selle kehtestamise eest. Kui sotsid seda viimatisel valitsuse moodustamisel küsinuks, pidanuks reformikad sellega ehk nõustumagi.

Reformikad ja sotsid elavad nüüd omavahel kokku lepitud reeglite alusel nii nagu nad seda

seni teinud. Sotsid on saanud ministrikohtade üle üliõnnelikud ja tänu alanud 2015. a valimis-kampaaniade saavad nad võõra raha eest näidata rahvale oma „sotsiaalsust“ – valimiste kaotamise hirmus on reformikad avanud oma rahakotirauad. Lastetoetuste, palkade, pensionide jne tõstmise lubadustega alustas juba Ansp ja täna jätkab seda Rõivas. Ja kui ühe käega antaksegi, võetakse seda teise käega tagasi. „Suur poliitika“ pole aga kuhugi kadunud. Üks Rõivase avaldus, kus ta õhkab, et ei kujuta ette koostööd Edgar Savisaarega, järgneb teisele; juba mõte sellest koostööst tekitab Rõivas hirmu.

Vihkamine on see, mis võimaldab rahaparteidel jätkata ja seda seni, kuni nad suudavad ülal hoida sotside vihkamist neile maailmavaateliselt nii lähedase Keskerakonna vastu. Selle üle, mida praegune valitsus toob, ära võtab või muudab, ei ole vaja pikalt mõelda. Rahakad on oma maailmavaate – „enne riik, siis rahvas“ või „enne raha, siis inimene“ (vahet ju pole!)

-- välja öelnud ja toimivad selle järgi.

Meie tänane vaesus on olnud meie endi tahe. Küsida jääb aga see, kui kaua sotsid rahva petmist jätkavad, rääkides üht ja tehes teist-kolmandat. Ükski erakond ei tohi rahvale müüa vale maailmavaadet, rahvast petta. Eesti sotsid kinnitavad ikka veel, et nad on sotsid. Kui nii, siis miks nad ei võitle rahva elujärje parandamise eest? Kus on nende vastutus?

Täna SDE esimees on üks Keskerakonnast ärajooksnuist. Ta ei ole ei sots, ei reformikas, ei IRL-lane – ta on need kõik kokku. See ei ole väljamõeldis. Alles hiljuti haudus ta IRL-iga plaane alla neelata reformikad ja moodustada koos IRL-iga valitsus. Ja kui see ei õnnestunud, koputas ta Reformi uksele, ja ta lasti sisse. Või kuidas kommenteerida seda, et Mikser on alati kohal ja toetab rahakaid nende poliitilistes avaldustes. Olgu siis need presidendi

otsevalimise vastu, piirilepingu sõlmimise poolt, „jääkeldri“ või „rahvakogu“ suhtes või milles iganes. Ta nopib sealt, kust aga saab. Või mida muud on tema eetris väljakargamine, et sotsid on „intelligentne rahvas“, alatooniga, nagu teiste erakondade liikmed ei oleks. Sotside hulgas on ka tegusaid inimesi. Urve Palo, Jevgeni Ossinovski, Indrek Saare ja veel mõne teise eestvõtmisel võiks SDE jõuda peaministriparteiks, seda Mikseri juhtimisel aga mitte. Ent kanapoegi loetakse sügisel.

Kui keskerakondlane Savisaar oli reformikate valitsuses majandusministriks, osteti tagasi Eesti raudtee, võideldi välja esimene suurem palkade ja pensionide tõus, hoiti koos tolleaegse Rahvaliiduga ära Eesti Energia müük välismaalastele ega öeldud lahti Tartu rahulepingust, siis palju aastaid valitsuses istunud sotsid on ajanud vaid reformikate asja.

Paul Hank, Antsla, Võru maakond

Keeelise euroopluse näiteid

Euroopasse minnes tasub eesti-keelseil hakata väljenduma n-õ eurooplikult:

Püstitull **vertikaalididoot** Võimunälj **poliitapetiit** Piiluja **visuaalpervert** Sitaratas **vertikaalovaal** Rahvuslind **natsionaal-prostituut** Kirikurovt **klerikaalnäriline** Vallavaene **munitsipaal-asotsiaal** Avalik naine **legaalleedi** Ninatark **nasaalgeenius** Altkäemaks **illegaal-manuaalne investearing** Sõimusõna **vilgaarverb** Tühijutt **blankomonoloog** Juhtoinas **mänedžerjäär** Talutüdruk **agraarreib** Puupea **dendrodebiilik** Sõjakavalus **militaartillikas** Keelepeksja **lingvahuligaan** Salaarmuke **illegaalne seksuaalsatelliit** Ilueedi **dekoratiivdändi** Kõnekoosolek **oraal-bakhanaal** Loll **intellektioponent**

S.P Facebooki kontolt

Peretalud hoiavad eestlust

28. märtsil 2014 toimus Paide Kultuurikeskuses Eestimaa Talupidajate Keskliidu (ETKL) kongress „25 aastat taluliitu Eestis“. Kuulati asjakohaseid ülevaateid ja analüüse Eesti peretalude olukorrast ÜRO rahvusvahelise peretalude aasta 2014 kontekstis. Kongressi avalikus pöördumises Eesti Vabariigi presidendi, Riigikogu liikmete, Vabariigi Valitsuse, erakondade ja kõigi eestimaalaste poole on öeldud:

Kongressist osavõtjad pidid murelikult tõdema, et Eestis ei ole 20 aastat tagasi kavandatud talumajandussüsteemi (Riigikogu 23.02.1994 otsus „Maa-elu ja -majandust käsitlevate seaduste väljatöötamise alused“) suudetud luua ning arendada võrreldavaks sellega, mis Põhjamaades ja Lääne-Euroopa riikides, kus peretalude käes on keskmiselt 80% põllumajandusmaast.

Vastuvõetamatu on, et koos Slovakkia, Tšehhi, Bulgaaria ja Prantsusmaaga kuulub Eesti nende viie Euroopa riigi hulka, kus peretaludele kuulub juba alla 50% põllumajanduses kasutatavast maast, ja et see tendents süveneb.

Peretalud ja väiketootjad saavad suurte äriühingutega võrreldes ligi 40% vähem EL-i põllumajandustoetusi.

Statistika näitab, et kõlvatu konkurentsi tingimustes väiketootjate arv väheneb kiirenevas tempos. Kui 2001. aastal oli Eestis veel 55 748 põllumajanduslikku majapidamist, lõviosa neist peretalud, siis 2010. aastaks oli nende arv kahanenud 19 613-ni, sh loomakasvatusega seotud majapidamisi on vaid 9679.

Kuigi statistika järgi on Eestis välismaalaste omanduses ca 5% põllumaast, on nende kontrolli all tegelikult vähemalt 15% Eesti põllumajandusmaast, lisaks veel tuhandeid hektareid metsa ja muud maad.

Suur osa EL-i poolt Eestile mõeldud toetustest rändab Eestist välja. See on EL-i pindalapõhise otsetoetuste süsteemi ja Eesti maaelupoliitika otsene tagajärg. Praktiliselt võimatuks on muutunud peretalude võimalused kasvamiseks ja ka uute peretalude loomiseks.

Kuna peretalud kannavad ja hoiavad endas lisaks tootmisele eesti rahvakuultuuri, traditsioone, eestlust, rahvuslikku julgeolekut, loodushoidu jne, tekitab peretalude arvu edasine vähenemine pöördumatut ja korvamatut kahju kogu Eesti rahvale ning on sügavas vastuolus Eesti Vabariigi põhiseaduse eesmärkide ja mõttega.

Eesti eesmärk maaelu arendamisel peab olema lisaks kultuuri ja elulaadi säilitamisele ja oma maiste põllumajandussaaduste tootmisele ka maa-asustuse säilimine, keskkonnakaitse ja kontrolli tagamine oma

EEST-KÕNELEJA:

Eurokandidaatide seas on üks põllumajanduse eestkõnelejaid keskerakondlane Ester Tuiksoo – tema küll arvab, et suurtootmine on see, mis esmajoones toidab rahva ära.

Arhiivifoto

territooriumi üle, seda eriti julgeolekukaalutlustel piiriäärsetel aladel.

Talu on ajalooliselt olnud parim koht rahvastiku laiendatud kasvaks, lastele parim paik kasvamiseks, teadmiste omandamiseks ning praktiliste oskuste omandamiseks.

Kongress tegi presidendile, Riigikogule, valitsusele ja kõikidele ametkondadele ning kodanikuühendustele ettepaneku ühisel jõul:

1) seadustada Eestis peretalu mõiste;

2) luua õiguslikud ja majanduslikud tingimused peretalude ennaktempos arenguks;

3) sõnastada peretalude huvides ümber Maaelu Arengukava eesmärgid ja prioriteetid aastateks 2014–2020;

4) piirata kõigi meie käsutuses olevate seaduslike võimalustega põllu- ja metsamaa müüki välismaalastele.

Kesknädalale vahendas pöördumise Jaan Leetsar, Eestimaa Talupidajate Keskliidu esimene peadirektor (1990–1992)

Maadlus on võimas!!!

26. aprillil toimusid Pärnumaal Vändras kreeka-roma maadlusvõistlused „Vändra lahtine matt“. Seda võistlust on peetud juba aastaid. Mul oli võimalus käia seal pildistamas koos Valga meeskonna sportlastega. Oli väga huvitav – ma pole varem seda laadi sündmust näinud!

INGRIDA PJATKOVSKAJA
Valgamaa keskerakondlane

Minu üllatuseks on Eestis maadluseharrastajaid väga palju – alates 35 kg kuni 100 kilogrammini. Üritus oli hästi korraldatud ning kõik sujus. Tundus, et ka osalejate meeleolu oli laes. Kuna mina nägin maadlemist niiõelda

otse ja lähedalt esimest korda, oli mul algusest lõpuni päris lõbus!

Valga linna esindasid Alar Nääme (98 kg), Mark Anissimov ja Vladislav Nesterenko (mõlemad 38 kg). Kahjuks ei saanud seekord vigastuse tõttu võistelda Endel Uppin, kes aga ütles ise, et „mati ääres treeneri pilguga jälgides on kordades raskem kui ise võistlustules olla“.

Nii Uppin kui ka Nääme on Valgamaal ka tegusad keskerakondlased, kelle sportlik hobi ongi maadlus. Võistlusest osa võtnud Alar Nääme ütles, et talle meeldib ennast proovile panna. „Maadlus on tõeline meeste ala. Pead ennast nii psüühiliselt kui ka füüsiliselt ette valmistama, sest niisama keegi võitu ära ei anna,“ kirjeldas Nääme võistluseks ettevalmistumist.

Elasing Valga maadlejatele tugevalt kaasa, mis sest, et esimene koht jäi seekord tulemata. Lähetsin teinekordki sellisele lähedale spordiüritusele ning soovitan seda teistele ka!

Alar Nääme on saanud vastase Sõberi haardesse ja on sooritamast heidet.

Fotod: Ingrida Pjatkovskaja

Nääme sai tänu oma aktiivsusele vastase parterisse.

Endel Uppin jagab vaheajal nõuandeid.

TTV

TALLINNA TV
12. – 18. MAI

ESMASPÄEV, 12.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
08:15 Pühapäevatee*
09:00 Kultuurimeeter*
09:30 Aleksei Turovski lood*
10:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
10:15 BBC müstikasari. Bedlam 9/12*
11:05 Heimtali käsitöönäitus-laot, 2000*
11:35 Jan Uuspõld Oskariga Palamusel*
12:20 Mina, tallinlane*
13:05 August Rush - südamelaul (USA, 2007)*
15:00 OTSE: Ülekanne Riigikogust
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Keelatud armastus. Otse südamesse 36/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Päevakava
19:30 Terve tervis
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Kas tohib? Kerstin-Oudekki Loone*
21:00 Inimeste lood
21:30 Spordiakadeemia
22:30 Poliitika õhtukool. Harri Hursti e-valimistest 1/3*
23:10 TÄNA. Uudised*
23:40 Terve tervis*
00:10 TeleChat

TEISIPÄEV, 13.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Kas tohib? Kerstin-Oudekki Loone*
09:00 Keelatud armastus. Otse südamesse 36/142*
09:45 Inimeste lood*
10:15 Terve tervis*
10:45 TÄNA. Uudised*
11:15 Hiina - suurte võimaluste maa, 2. osa*
11:45 Päevakava*
12:00 Spordiakadeemia*
13:00 Ülekanne Riigikogust*
16:00 Kinnisvaraveeb
16:45 Päevakava*
17:00 Inimeste lood*
17:30 Terve tervis*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 37/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Nädal Pealinnas
19:30 Gordioni sõlm
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Europarlamendi valimised 2014
21:00 Kas tohib? Yana Toom*
21:30 Mõtlemine taas
22:00 Poolkuu. Igor Gräzin
22:30 Poliitika õhtukool. Harri Hursti e-valimistest 2/3*
23:10 TÄNA. Uudised*
23:40 Mõtlemine taas*
00:10 Poolkuu. Igor Gräzin*
00:40 TeleChat

KOLMAPÄEV, 14.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Europarlamendi valimised 2014*
09:00 Keelatud armastus. Otse südamesse 37/142*
09:45 Nädal Pealinnas*
10:00 Gordioni sõlm*
10:30 TÄNA. Uudised*
11:00 Heeroldi jutud 2/4*
11:30 Linnaruumi arhiivist. Linnahall
12:00 OTSE: LV Pressikonverents
12:30 Mõtlemine taas*
13:00 Poolkuu. Igor Gräzin*
13:30 Europarlamendi valimised 2014*
14:00 Kas tohib? Yana Toom*
14:30 Kinnisvaraveeb
16:15 Nädal Pealinnas*
16:30 Mõtlemine taas*
17:00 Poolkuu. Igor Gräzin*
17:30 LV Pressikonverents*
18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Keelatud armastus. Otse südamesse 38/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Meedia keskpunkt
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Kas tohib? Aivar Riisalu*
21:00 Päevakava*
21:15 Arvutitark
21:30 Inimese mõõde
22:10 BBC fantaasiasari. Varjud 2/6
23:10 Spordiakadeemia*
00:10 TÄNA. Uudised*
00:40 Meedia keskpunkt*
01:25 TeleChat

NELJAPÄEV, 15.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Kas tohib? Aivar Riisalu*
09:00 Keelatud armastus. Otse südamesse 38/142*
09:45 Meedia keskpunkt*
10:30 TÄNA. Uudised*
11:00 Heimtali käsitöönäitus-laot LV Pressikonverents*
11:30 Inimese mõõde*
12:00 Arvutitark*
12:40 Jan Uuspõld Oskariga Palamusel*
13:40 Kinnisvaraveeb
16:10 Need, kes meie kõrval*
16:45 Hiina - suurte võimaluste maa, 2. osa*
17:15 Meedia keskpunkt*

18:00 TÄNA. Uudised
18:15 Keelatud armastus. Otse südamesse 39/142
19:00 TÄNA. Uudised
19:15 Dr Vassiljevi terviseminutid 112
19:30 TÄNA. Uudised
20:00 TeleTallinn Valgas
20:30 Dokumentaalfilm. 10 aastat Tallinna päevi, 2011
22:00 -TÄNA. Uudised*
23:15 Inimese mõõde*
23:55 112*
00:25 TeleChat

REEDE, 16.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Heeroldi jutud 2/4*
09:00 Keelatud armastus. Otse südamesse 39/142*
09:45 Dr Vassiljevi terviseminutid* 112*
10:00 TÄNA. Uudised*
10:30 Dokumentaalfilm. 10 aastat Tallinna päevi, 2011*
11:45 TeleTallinn Valgas*
13:15 Pillimeeste klubi laulud 2014*
14:15 Kinnisvaraveeb
16:20 Koolitants 2014, 16/19*
17:15 Dr Vassiljevi terviseminutid* 112*
17:30 TÄNA. Uudised
18:00 Keelatud armastus. Otse südamesse 40/142
18:15 TÄNA. Uudised
19:00 Oma Valitsus
19:15 TÄNA. Uudised
20:00 Europarlamendi valimised 2014
21:00 Kas tohib? Enn Eesmaa*
21:30 Tõdemusi Eesti majandusest 1/3*
22:00 Lumekuninganna (Eesti, 2010)
23:35 TÄNA. Uudised*
00:05 Oma Valitsus*
00:50 TeleChat

LAUPÄEV, 17.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Linnaruumi arhiivist. Linnahall*
09:00 Draamaseriaal. Keelatud armastus. Otse südamesse 40/142*
09:45 Inimese mõõde*
10:25 TÄNA. Uudised*
10:55 Heeroldi jutud 2/4*
11:25 Terve tervis*
11:55 Inimeste lood*
12:25 Dr Vassiljevi terviseminutid*
12:40 Oma Valitsus*
13:25 Kas tohib? Enn Eesmaa*
13:55 Arvutitark*
14:10 Europarlamendi valimised 2014*
14:40 Tõdemusi Eesti majandusest 1/3*
15:10 TeleTallinn Valgas*
16:40 Europarlamendi valimised 2014*
17:10 Dokumentaalfilm. Demokraatia häkkerid
18:35 Koolitants 2014, 17/19
19:30 Keskkonnapäev
20:00 TÄNA. Uudised
20:15 BBC komöödiasari. Jalad ees 6/15
20:45 Väljamõeldisestki veidram (USA, 2006)
22:35 Airi Allvee sünnipäevakontsert, 2/2012*
23:45 TÄNA. Uudised*
00:00 Keskkonnapäev*
00:30 TeleChat

PÜHAPÄEV, 18.05

07:00 Info TV
08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Kas tohib? Jüri Ratas*
08:45 Kes on kristlane?
09:00 BBC komöödiasari. Jalad ees 6/15*
09:30 Keskkonnapäev*
10:00 Tasjad II (USA, 2006)
11:10 Europarlamendi valimised 2014
11:40 Koolitants 2014, 17/19*
12:35 Gordioni sõlm*
13:05 112*
13:35 Dokumentaalfilm. Demokraatia häkkerid*
15:00 Pühapäevatee*
15:45 Airi Allvee sünnipäevakontsert, 2/2012*
16:50 TeTeVeke. Minu lemmikloom
17:00 Gruusia - kuus aastat hiljem*
17:30 Dokumentaalfilm. Savisaar. Hetked ja arvamus*
19:10 BBC müstikasari. Bedlam 10/12
20:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte Tallinna päev 2014
20:15 Tõdemusi Eesti majandusest 2/3*
20:45 Kas tohib? Jüri Ratas*
21:15 Pillimeeste klubi
21:45 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
22:45 Pühapäevatee*
23:00 Terve tervis*
23:45 Pillimeeste klubi*
01:15 TeleChat

Nädala juubilar ANNA MARIE JARVIS 150

Elus on sageli nii, et miski sünnib surma hinnaga. 1905. aasta maikuu teisel pühapäeval suri USA-s Lääne-Virginias Graftoni linnas 11 lapse ema Anna Reeves Jarvis. Ta oli erksa loomuga ja kaastundliku hingega naine, kellelt pärineski mõte hakata tähistama emadepäeva.

Anna Jarvis asutas emade tööorganisatsiooni, mille juhtimõtteks oli kasvatada „paremaid emasid, paremaid kodusid, paremaid mehi ja paremaid naisi“. Tööorganisatsiooni esimesi toimetamisi ja hoolet vajasis Ameerika Ühendriikide kodusõjas võidelnud ja kannatanud, kusjuures abi osutati mõlema vaenupoole – nii Uniooni kui ka Konföderatsiooni esindajatele.

Emadepäeva hakkas esimesena tähistama selle tähelepanuväärse naise tütar – õpetaja ja kindlustusametnik Anna Marie Jarvis, kelle sünnist möödus 1. mail 150 aastat. Esimest korda tähistas ta seda kaunitest tunnetest kantud päeva koos lähedaste inimestega oma ema teisel surma-aastapäeval – 1907. aastal.

Anna Jarvis pühendus jäägitult uue idee teenimisse. Ta loobus oma ametist ning asus toimekalt

innustama emadepäeva väärtustamist. Juba järgmisel aastal peeti emadepäeva terves Graftoni linnas. Emadepäeva lilledeks valiti nelgid – punased nelgid emadele, kes sangaritena elasid-toimetasid; ning valged õied lahkunud emade mälestuseks.

1909. aastal tähistati maikuu teist pühapäeva emadepäevana juba 45-s USA osariigis. Viis aastat hiljem kuulutas Kongress selle erilise pühapäeva ametlikuks emadepäevaks ning tollane riigipea Woodrow Wilson soovitas emade auks heisata riigilipud.

Muide, emadepäeva tähistamise mõte oli välja öeldud aastaid varem, ja seda ei teinud mitte Anna Marie Jarvis!

Katoliku ja ka protestantliku kiriku kommete hulka on juba ammu kuulunud emadepühapäeva tähistamine. Emadepäevale mõtles ka tuntud poeet, muu hulgas laulu „John Brown's Body“ ja „Vabariigi lahingulaulu“ sõnade autor ning naiste õiguste eest võitleja Julia Ward Howe juba aastal 1870. Ta kirjutas ja avaldas emadepäeva manifesti ning asutas naisteajakirja. Ometi ei võtnud ühiskond Julia Ward Howe'i, USA Kunstide ja

Kirjanduse Akadeemia esimese naisliikme üllast mõtet siis veel omaks.

Anna Marie Jarvis märkas peagi, et emadepäeva ootab paraku jõulupühade saatus. Südamlikku intiimset tähistamist hakkas asendama kommertslikkus, millest rõõmu tundsid ennekõike kaupmehed. Jarvis kritiseeris väljakujunevat tendentsi avalikult. Kord tuli tal oma „vägivaldse“ protesti tõttu isegi politseiga tegemist teha.

Anna Marie Jarvis kirjutas, et taunib pühadekaartide saatmist, mis asendavad formaalselt tänu oma emale, kes iga inimese jaoks on teinud määratult rohkem, kui keegi teine maailmas. Ka halvustas ta kommikarpide kinkimist, millest suurema osa kinkijad tavaliselt ise tühjaks söövad. Koos oma õe Ellsinore'iga kulutas Anna Jarvis palju aega ja raha, et emadepäevale esialgne mõte ja vorm tagasi anda. Sellise ristikäigu aastatel mõlemad naised vaesusid ja surid üksilduses.

Anna Marie Jarvis ei läinud mehele ning temast endast ei saanud kunagi ema. Euroopas tähistati emadepäeva pidulikult Belgias 1913. aastal. Peagi asusid emadepäeva pidama ka inglased.

Emadepäeva tähistatakse paljudes riikides erinevatel päevadel alates veebruarist kuni detsembrini lõpuni välja. Põhjalas jõudsid teistest ette soomlased, kes märkisid seda päeva juba aastal 1918. Norras austatakse emasid veebruaris teisel pühapäeval, Rootsis mai viimasel pühapäeval, Leedus aga mai esimesel pühapäeval.

Eestis kuulub emadepäeva esmatähistamise au Udermale, kus Eesti Karskusliidu tulevane liider Helmi Mäelo korraldas 1922. aastal kohalike emade auks piduliku koosviibimise Uderna koolimajas. Üleriigiliseks emadepäevaks sai maikuu teine pühapäev 1924. aastal. 13 kevadet hiljem hakkas ilmuma koguni „Emadepäevaleht“.

Pärast Nõukogude okupatsiooni lõppu oli emadepäeva ametliku tähistamise taasalustamine üks esimesi otsuseid, mida rahvas ammu ootas ja palavalt toetas. Emadepäeva saab ju tähistada iga inimene, sest igaüks meist on emale lõputult võlgu oma elu. See on aga võlg, mida ükski ema maailmas tagasi ei nõua.

Enn Eesmaa, oma ema poeg

Mööda Eestit sõidab Keskerakonna eurobuss

1. mai	NARVA
2. mai	KURESSAARE ja ORISSAARE
3. mai	ELVA, OTEPÄÄ ja RÕNGU
4. mai	RAKVERE
7. mai	PÕLVA, RÄPINA ja VÕRU
8. mai	HAAPSALU, KEILA ja PALDISKI
9. mai	SILLAMÄE, KOHTLA-JÄRVE, JÕHVI
9.-10. mai	LUIGE LAAT
10. mai	PÕLTSAMAA, RAPLA ja VILJANDI
11. mai	RAKVERE
15. mai	TALLINN
16.-17. mai	TÜRI LILLELAAT
18. mai	TARTU
22. mai	JÕGEVA
23. mai	PÄRNU
24. mai	TÕRVA ja VALGA

Eurobussi täpsema graafiku kohta leiad informatsiooni ka kohalikust lehest ning Keskerakonna veebilehelt.

„Terve maikuu jooksul saab erinevates Eestimaa paikades näha Keskerakonna eurobussi,

millega tulevad Euroopa Parlamendi kandidaadid inimestele koju kätte,“ ütles Keskerakonna peasekretär Priit Toobal. „Oleme kohal suurematel üritustel, tutvustame erakonna platvormi eurovalimisteks ning jagame valimismeeneid. Loomulikult on eurobussi turil ka meelelahutuslik pool ning Keskerakonna kandidaatidega tutvuma tulijad saavad osa ka erinevatest üllatustest. Vihjeks võib öelda, et eri paikades saab kuulda näiteks Erich Kriegeri, Eduard Tomani ja Sergei Maasini lauluhäält.“

Meedia Keskpunkt TTV-s 7. mail k 19.15

■ Europarlamendi valimised on hoo sisse saanud. Negatiivne kampaania Keskerakonna vastu on haripunktis. Ajalehtede esikulgi on piinlik vaadata. Savisaart rünnanud Ansipile sekundeerib oma madala moraalliga IRL-i kandidaat Tunne Kelam, kes oma senise tööga Euroopas ei meenu küll mitte millegi muu poolest kui vaid Venemaa sõimamisega.

■ Eurosaadiku kandidaat Kadri Simson nõuab oma platvormis eestlaste elatusaseme tõstmist Euroopa tasemele. Edgar Savisaar aga rõhutab Kesknädalas, et nemad Andrus Ansipiga on neil valimistel absoluutsed häältesõmpionid. Savisaar lisab, et nad pole varem ühes ringkonnas kandideerinud, kuid nüüd tuleb tõeline referendum kahe mehe vastandliku poliitika vahel.

■ Kas Eesti meedia annab meile Ukraina kodusõjast ja Venemaa poliitikat tõese pildi, või jäetakse osa asju raami taha? Kas suudaks olukorda parandada ETV kolmas – venekeelne – programm, mille avamisest peavool järele rääkima on hakanud? Ollakse mures kohalike venekeelsete inimeste pärast, kuna need on Venemaa võimsate telekanalite mõju all. Kuidas aga võidelda veel otseallikatega – igaüks võib ju kriisikoldest oma video netti üles riputada?

■ Pealinnast loeme, et Rõivase valitsus juba kakleb oma koosolekul, sest minister Palo ettepanek riigikorterite ehitamiseks ajas oravad ja sotsid tülli. Roosa Äripäev ruttas kiiresti ettevõtjate parteile appi, sest riigi abiga ehitatud üürikortereid ei luba liberaalne maailmavaade rahvale anda.

Studios Urmi Reinde, Mart Ummelas, saatejuht Heimar Lenk

Keskerakonna omavalitsuskogu infopäev

neljapäeval, 8. mail 2014 kell 18.00
Haapsalu kultuurikeskuse rõdusaalis (Posti 3, Haapsalu).

Päevakord:

- 18:00-18:10 Avasõnad, Jaanus Karilaid, Haapsalu volikogu esimees
- 18:10-18:40 „Euroopa Liidu struktuurivahendid regionaalarengule 2014–2020“, Priidu Ristkok, Sise- ja Tööministeriumi regionaalarengu osakonna juhataja
- 18:40-19:10 „Kohaliku omavalitsuse üksuste ühinemine: ootused ja esialgsed tulemused“, Mikk Lõhmus, Lääne-Nigula vallavanem
- 19:10-19:40 „Koolivõrgust“, Kalle Küttis, Haridus- ja Teadusministeriumi koolivõrgu juht

Infopäeva modereerib Jüri Ratas (pildil), Keskerakonna omavalitsuskogu esimees

Osavõttust teatada hiljemalt 6. maiks tanel.kiik@riigikogu.ee

Tartus

Esmaspäeval, 12. mail kl 10 kohtuvad seniorid Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12) Riigikogu aseesimehe Jüri Ratasega.

Esmaspäeval, 12. mail kl 11 kohtub Jüri Ratas tartlastega haridusosakonna saalis (Raekoja plats 12).